

Een zeekoet met Scholeksterallures

Elk jaar weer gaan er bij het onderzoek naar olievogels op het strand enkele duizenden zeekoeten door onze handen. Olie ja of nee, zomer of winterkleed, adult of juveniel, in de rui of niet, dat zijn de vragen die tellers zich (moeten) stellen om het meest zinvolle telresultaat te produceren. Bij zeekoeten is dat ook zo'n beetje wat er te zien valt. We proberen al jaren niet meer om aan de hand van de rugkleur uitspraken te doen over de ondersoort. Biometrische gegevens verzamelen we alleen in bijzondere gevallen. Enige tijd geleden ontvingen we van Natuurorganisatie ('in ruste') De Windbreker (Arnold en Rineker Gronert) een zeekoet die behoorlijk afweek van het normale beeld. Gelukkig was het dier compleet, want indien dit gewoon een stelletje vleugels was geweest....wie had er meteen aan een Zeekoet gedacht?

Rechtervleugel van partieel albino zeekoet, Hondsbossche Zeewering, februari 2000.

Albinisme, leucisme en melanisme komen af en toe voor bij zeekoeten, maar dan gaat het vooral om witte (of bleke) plekken op de kop en romp of om een helemaal donkere buik (een letterlijk zwarte zeekoet). In dit geval waren alleen de toppen van alle handpennen en van de uiterste twee armpennen zwart, waardoor een brede, bijna duikeendachtige vleugelstreep ontstond. De rest van de vogel (niet afgebeeld) was 'gewoon' een zeekoet. Een leuke vogel om op een mistige zeetrekdag voorbij te zien snorren!

Kees Camphuysen, NZG/NSO, Ankerstraat 20, 1794 BJ Oosterend, Texel, kees.camphuysen@wxs.nl